

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.25/2021/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. december 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Települési Törvényszék Katonai Tanácsa 2021. június 29. napján kihirdetett Kb.I.1/2021/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 150 (százötven) napi tétel, napi tételenként 1000 (ezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A kiszabott összesen 150.000 (százötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez. A pénzbüntetés, illetve egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Települési Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. június 29. napján kihirdetett Kb.I.1/2021/6. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében [Btk. 237. § (1) bekezdés]. Ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 1500 forint pénzbüntetésre és 1 év „B” kategóriájú járművek vezetésétől eltiltásra ítélte. Az így kiszabott 300.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére rendelkezett a pénzbüntetés, illetve annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő

átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 162.311 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítélettel szemben a vádlott terhére, a teljeskörű járművezetéstől eltiltás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. Fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete alapvetően megfelel a törvényesség követelményeinek, azonban a közúti járművezetéstől kategóriára történő eltiltás álláspontja szerint a törvényben meghatározott célokkal ellentétes. Hivatkozott a Btk. 55. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra azzal, hogy meglátása szerint a járművezetéstől eltiltás kategóriára történő korlátozására – hasonlóan az eltiltás mellőzéséhez - kifejezetten különös méltánylást érdemlő esetekben van lehetőség. Felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett enyhítő körülmények kifejezésre jutottak az általa alkalmazott pénzbüntetés és járművezetéstől eltiltás mértékében, de tévedett a Települési Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottat csupán a „B” kategóriájú járművek vezetésétől tiltotta el, hiszen a kábítószerrel bódult állapotban történő járművezetés kirívó közlekedési szabályszegés, amely kiemelkedően súlyos mértékben veszélyezteti a közlekedés biztonságát. A generális prevencióra figyelemmel indokoltnak tartotta a vádlott esetében a járművezetéstől történő teljes eltiltás alkalmazását.

[3] A kihirdetett ítélet ellen a vádlott enyhítésért, a védője enyhébb büntetés kiszabása - a pénzbüntetés és a járművezetéstől eltiltás tartamának mérséklése - érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.598/2021/3. számú átiratában a katonai ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú katonai tanács a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti végzésével elfogadta, a vádlott bűnösségére nézve okszerű következtetést vont le, illetve a vádban előterjesztett történeti tényállást, valamint jogi minősítést rögzítette ügydöntő határozatában. Meglátása szerint a Települési Törvényszék Katonai Tanácsa a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárta, melyek figyelembe vételével tetterányosan állapította meg a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát és a járművezetéstől eltiltás tartamát, míg az egy napi tétel összege tükrözi a vádlott jövedelmi viszonyait. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a közúti járművezetéstől eltiltást csupán „B” kategóriára korlátozta. Az elsőfokú katonai ügyészség e körben felhozott indokaival mindenben egyetértve, a teljeskörű közúti járművezetéstől eltiltás kiszabását tartotta szükségesnek, mert meglátása szerint a közúton bódult állapotban vezetés valamennyi járműkategória esetén fokozottan veszélyes a közlekedés biztonságára. A védelmi fellebbezésekkel kapcsolatban kifejtette, hogy az alkalmazott pénzbüntetés megfelelően igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, bűnösségének fokához, míg a járművezetéstől eltiltás tartamát alkalmasnak találta a speciálprevenció elérésére, így nem látott lehetőséget az alkalmazott büntetések enyhítésére. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a közúti járművezetéstől eltiltás

„B” kategóriájára vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[5] A védő a Fővárosi Ítéltáblához 2021. november 17. napján érkezett beadványában az előterjesztett fellebbezését írásban is megindokolta. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés - mind annak napitétel számában, mind pedig az egy napi tétel összegében – és járművezetéstől eltiltás tartama eltúlzott, nem áll arányban a büntetés céljával.

Álláspontja szerint a büntetés kiszabása során a speciális prevenciót kell nagyobb súllyal figyelembe venni, hiszen a büntetés fontosabb célja, hogy az elkövetőt tartsa vissza a jövőbeni újabb bűncselekmény elkövetésétől. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem teljes egészében és nem súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabása során az enyhítő körülményeket, ahogy a cselekmény társadalomra veszélyességét sem. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ugyanazt a büntetést alkalmazta a vádlottal szemben, mint korábban a büntetővégzésben, annak ellenére, hogy az előkészítő ülésen a vádlott kedvező személyi körülményeit igazoló okiratok álltak rendelkezésre. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a vádlott javára, hogy a kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben részesült, s egyúttal a Alapítvány1 igazolását csatolva bejelentette, hogy a az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a kezelést el is végezte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ugyancsak nem értékelte enyhítő körülményként, hogy a vádlottnak munkaviszonya fenntartásához elengedhetetlenül szüksége van a vezetői engedélyére, illetve, hogy gyermektartásdíj-fizetési kötelezettség terheli. Érvelt azzal, hogy a jogosítványa hosszabb időre történő elvesztése megnehezíti a kiskorú gyermekével történő kapcsolattartást is. Álláspontja szerint a vádlott együttműködő magatartása és az időmúlás további enyhítő körülmény. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlott a cselekményét megbánta és elvesztette megélhetését, mert szolgálati jogviszonya megszüntetésre került. Kifejtette, hogy a 200 napi tétel aránytalanul eltúlzott mértékű pénzbüntetés, nem juttatja kifejezésre a vádlott kedvező személyi körülményeit, és így nem szolgálja a speciális prevenciót sem. Rámutatott arra is, hogy a vádlott nem rendelkezik nagy vagyonnal, emellett tartozásai vannak, ezért a napi tétel összegének 1500 forintban történő meghatározása is eltúlzott mértékű. Végül álláspontja szerint a járművezetéstől eltiltás tartama is aránytalanul hosszú. A Kúria 38. BK véleményre hivatkozva hangsúlyozta, hogy a vádlott cselekményének tárgyi súlya csekély, a közlekedési előélete makulátlan, két éven belül még szabálysértés miatt sem volt felelősségre vonva. Minderre figyelemmel mind a pénzbüntetés, mind a járművezetéstől eltiltás vonatkozásában lényeges enyhítésre tett indítványt. Megjegyezte, hogy álláspontja szerint jogszabálysértően kötelezte az elsőfokú bíróság a védencét 162.311 forint bünygyi költség megfizetésére, mert a nyomozati iratok között található költségjegyzék alapján mindösszesen 71.485 forint összegű szakértői munkadíj és költségterítés merült fel, ezért ennek az összegnek a viselésére kérte kötelezni a vádlottat.

[6] A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a kiszabott pénzbüntetés és járművezetéstől eltiltás tartamát enyhítse. Részletesen foglalkozott az enyhítő körülményekkel, a speciálprevencióra kérte helyezni a hangsúlyt, egyben az ügyészi indítvány elutasítására tett indítványt.

[7] A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában fenntartotta fellebbezését, az indítványok tekintetében pedig csatlakozott a védőjéhez azzal, hogy az ügyészi fellebbezéssel nem értett egyet.

[8] A katonai ügyész, valamint a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 5XXX § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a cselekmény minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[9] A fellebbviteli bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 508. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[10] Előzményként megállapította, hogy a Településli Regionális Nyomozó Ügyészség a 2021. január 26. napján kelt 4.Nyom.511/2020. számú vádiratában vádlottat a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségével vádolta. A Településli Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. február 24. napján tárgyalás mellőzésével hozott Kbk.I.3/2021/3. számú büntetővégzésével a vádlottal szemben bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1500 forint pénzbüntetést és 1 év „B” kategóriájú járművek vezetésétől eltiltást szabott ki. A kiszabott pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés, illetve egyetlen részlet meg nem fizetése esetére rendelkezett a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 162.311 forint bünyügyi költség megfizetésére. A büntetővégzés tekintetében a katonai ügyész a vádiratban indítványozott joghátrány megállapítása, míg a vádlott védője a vádlottal szemben alkalmazott szankció enyhítése céljából a törvényes határidőben tárgyalás tartására irányuló indítványt terjesztett elő.

[11] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a büntetővégzéssel szemben előterjesztett tárgyalás tartása iránti kérelemre tekintettel az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. Fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[12] A vádlott az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen fogatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségét beismerte és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[13] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [5]-[7] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott közlekedési bűncselekményét. Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdése figyelembe vételével tett eleget.

[14] A súlyosításra irányuló katonai ügyészi fellebbezés nem alapos, míg az enyhítést célzó vádlotti és védői fellebbezés részben – a következők szerint - megalapozott.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen tárta fel. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe kerülő vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok maradéktalan eléréséhez szükséges és egyben elégséges is a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetés, valamint a Btk. 55. § (1), (2) és (3) bekezdése szerinti, meghatározott kategóriájú járműre vonatkozó járművezetéstől eltiltás kiszabása. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint ugyanakkor tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor 200 napi tétel, egynapi tételenként 1500 forint összegű pénzbüntetésre ítélte a vádlottat. A másodfokú katonai tanács szerint az elkövetett bűncselekmény tényleges tárgyi súlyához és a vádlott alanyi bűnössége fokához alacsonyabb napi tételszámú pénzbüntetés igazodik, míg a vádlott vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyait és valós anyagi teherbíró képességét a törvényi minimum összegéhez igazodó egynapi tételnek megfelelő összegű pénzbüntetés tükrözi megfelelően. Ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 150 napi tétel, napi tételenként 1000 forint pénzbüntetésre enyhítette.

Az eljáró katonai tanács a Btk. 55. § (2) bekezdésében írt kógens szabály alapján törvényesen tiltotta el a vádlottat a Btk. 55. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése, valamint a Btk. 56. § (1) és (3) bekezdése szerint a „B” kategóriára korlátozott közúti járművezetéstől. A Btk. 55. § (2) bekezdése alapján különös méltánylást érdemlő esetben a járművezetéstől eltiltás kötelező alkalmazása mellőzhető. A másodfokú katonai tanács ilyen különös méltánylást érdemlő körülményt a vádlott tekintetében nem észlelt. A bódult állapotban történő járművezetés a közlekedési bűncselekmények egyik legveszélyesebb formája, ezért az ilyen cselekmények elkövetőivel szemben a járművezetéstől eltiltás mellőzésére csak olyan

élethelyzet megállapítása esetén kerülhet sor, amikor váratlan és méltányolható ok készteti a bódult állapotban lévő személyt arra, hogy a törvényi tilalom ellenére járművet vezessen (pl. sürgős orvosi segítség kérése vagy nyújtása, egyéb szolgálati, esetleg családi kötelezettség teljesítésének kényszere). Alapvetően ugyanezen körülmények adhatnak lehetőséget a büntetés enyhítésére. Miután ilyen körülmény nem merült fel, a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint is a kiszabott közúti járművezetéstől eltiltás tartama arányos a vádlottnak a közlekedés rendjét és mások vagyonbiztonságát is veszélyeztető társadalomra veszélyességének fokával. A Btk. 55. § (3) bekezdését is törvényesen alkalmazta az elsőfokú katonai tanács. A fellebbviteli bíróság maradéktalanul egytért azzal az elsőbírói érveléssel, hogy a „B” kategóriájú járművezetéstől eltiltás alapja éppen a vádlott kifogástalan közlekedési előélete és az a körülmény volt, hogy „B” kategóriás járművet vezetve követte el a bűncselekményt, amelyek nem indokolják a teljeskörű eltiltást. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben ily módon kiszabott büntetések együttesen alkalmasak a büntetési célok elérésére, ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem, míg a vádlotti és védelmi fellebbezés csak részben vezethetett eredményre.

[15] A részletfizetés engedélyezése a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján, míg megfizetésének elmulasztása esetén az átváltoztatásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 51. §-a alapján törvényes. Ezért a másodfokú bíróság is lehetőséget látott a részletfizetés engedélyezésére a rendelkező részben írtaknak megfelelően.

[16] Az elsőfokú katonai tanács a Be. 574. § (1) és (2) bekezdése alapján törvényesen kötelezte a vádlottat 162.311 forint bűnügyi költség megfizetésére, miután a 4.Nyom.511/2020. számú nyomozati iratok 1. naplószáma alatt található költségjegyzék 1. tételszáma - 2021. január 20-i bejegyzéssel - vérvétel díjaként 12.000 forintot, 2. tételszáma toxikológiai szakértői díjként 133.969 forintot és 3. tételszáma orvosszakértői díjként 16.342 forintot, azaz összesen 162.311 forintot tüntet fel. Az eljárás során más bűnügyi költség nem merült fel.

[17] A Települési Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései tehát törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[18] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 599. § (1) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2021. december 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados

előadó bíró

bíró

A Települési Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.1/2021/6. számú ítélete vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.25/2021/9. számú ítéletében írt változtatással 2021. december 1. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2021. december 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..